

de Badgast

nummer 7 - voorjaar - 2002

'Dit is het'

'Hier wil ik ook een huisje', dacht Birgit Pennings vorig voorjaar toen zij voor het eerst op het terrein kwam kijken. Ze kreeg, via café De West, het telefoonnummer van Simon. Die repte over veel belangstellenden en een lange wachtlijst. Birgit, die graag snel een plek in Egmond wilde, oriënteerde zich verder en bezocht nog enkele terreinen. Bij Mooyeveld werd ze van top tot teen bekeken en zei de beheerster: 'Dit is niets voor jou.' Bij de weduwe Boendermaker werd ze weliswaar vriendelijk ontvangen, maar kreeg ze het enigszins benauwd van alle eisen die aan haar gesteld werden. Bovendien zijn op beide terreinen de prijzen een stuk hoger, 'dat kan ik helemaal niet betalen'. Gelukkig belde Simon onverwacht snel terug. Er stonden twee huisjes te koop, 'die wachtlijst bleek dus eigenlijk erg mee te vallen'. En zo kon Birgit op 1 augustus vorig jaar haar fel begeerde huis betrekken. Ze woont op het een na laatste laantje in huisje 48, het oude van tante Jos, die helaas vorig jaar na een langdurige ziekte overleden is.

Waarom wilde je per se een huis in Egmond?
'Goede vrienden van mij zijn een paar jaar geleden in Egmond gaan wonen, zo heb ik het hier leren kennen. De buurt sprak me

geweldig aan: die duinen, de luchten, de rust. Ik woon in Amsterdam-Oost op vier hoog, dus ik heb wel behoefte aan buitenlucht en een tuin. Eigenlijk ben ik geen stadsmens, maar omdat ik alleen woon, is het toch heerlijk om in een omgeving te wonen waar veel te doen is. Nu heb ik een ideale combinatie.'

Waarom speciaal ons terrein?

'De sfeer spreekt me aan, ik vind het moeilijk uit te leggen wat dat precies is. Bij de natuurvoedingswinkel in Egmond aan Zee zeggen ze dat de gronden hier, in de buurt van de Adelbertusakker, esotherisch zijn. Ik heb vergeten te vragen wat ze daar precies mee bedoelen, maar ik voel me hier prettig. Het klussen in de aarde, de vogels die je hoort, de prachtige luchten die je uit je huis ziet, de aardige mensen en de warmte. En dat alles zo dicht bij de zee.'

En bevat het?

'Uitstekend, hoewel het wel veel werk is en ook een hoop geld kost ... Nu ik eenmaal in het huisje zit, merk ik dat er veel aan moet gebeuren. Dit voorjaar ga ik twee buitenwanden en een deel van de vloer vervangen. Ik moet me er maar bij neerleggen dat ik tegenwoordig een dure hobby heb.

Maar wat wel leuk is, ik kan me nu weer in nieuwe zaken verdiepen. Ik heb erg mijn best gedaan om duurzaam hout te vinden

dat niet belastend is voor het milieu. Je denkt al snel aan tropisch hardhout, maar dat wilde ik niet. Deze winter heb ik stellac ontdekt, gewoon vurenhout dat door verhitting dezelfde hardheid krijgt als tropisch regenwoud en dus ook duurzaam is. Verder laat ik me niet al te veel opjatten door al dat werk, ik moet hier toch vooral komen om te genieten.

Wat me in die eerste maand ook opviel, was de uitbundige drukte. Toen ik nog op zoek was naar een huisje, wat het regenachtig en stil. Toen ik er eenmaal introk, viel ik precies midden in het hoogtepunt van de vakantie en waren er opeens allemaal kinderen die natuurlijk veel lawaai maken. Daar moest ik wel even aan wennen. Ik ben iemand die graag de stilte opzoekt. Als ik met vakantie ga, trek ik er meestal in mijn eentje met een rugzak op uit om te wandelen. Maar na de vakantie keert de rust hier weer terug en hoe later in het seizoen hoe minder mensen je ziet. Ik kom ook wel eens in de winter, en dan ben ik vaak de enige die er is.'

Geen kindliefhebber?

'Integendeel. Ik werk al jaren in de kinderopvang. Eerst op een babygroep in een kinderdagverblijf, later werd ik directeur van datzelfde kinderdagverblijf en nu werk ik alweer een paar jaar in de naschoolse opvang. Maar tegenwoordig houd ik me vooral bezig met beleid en organisatie en heb ik minder met de kinderen te maken. Dat vind ik jammer. Werken op een babygroep is het mooiste wat er is, van baby's kan je zoveel leren. Maar het idiote is dat dat juist het slechtste betaalt, voor het belangrijkste dat we hebben, hebben we als maatschappij het minste geld over, dat vind ik wel erg.'

Wat zijn je plannen voor het komende jaar?

'Eerst moet ik mijn eigen huis opknappen, maar als ik weer wat meer tijd heb, zou ik graag iets aan het speelterrein bij het café doen. Het is echt een gevaarlijk bouwval, terwijl er zoveel kinderen spelen. Niet alleen van ons terrein, maar ook de peuterspeelzaal uit het dorp komt wel eens langs. Ik wil graag meehelpen daar over na te denken en te kijken of je samen met het café, de gemeente en de vereniging er iets heel moois van kan maken.

Maar eerst ga ik lekker genieten van de lente en mijn eerste zomer in Egmond.'

Xandra van Gelder

De redactie wenst iedereen weer een fantastisch seizoen toe

Project Infrastructuur Adelbertus

Het PIA-project is 'eindelijk' echt van start gegaan. Na een lange periode om leden bereid te vinden zich op te geven is het dan zover. Op zondag 20/01/02 heeft het PIA-project zijn eerste vergadering gehouden.

Doel van PIA:

- De infrastructuur in kaart brengen
- De waarde van de infrastructuur vaststellen
- De huidige staat van de infrastructuur bepalen
- Termijn bepalen waarop een en ander vervangen dient te worden
- Kosten infrastructuur (bij vervanging)
- Plan van aanpak maken waaruit blijkt dat het verstandig is om een aantal elementen gelijktijdig te vervangen

Peter Sentveld (huisje 65)
Elektra/kabel/alternatieve energie

Hennie Burgemeester (huisje 46)
Projectleider

We realiseren ons dat dit project niet in een paar maanden is afgerond. We hopen medio april een overzicht te hebben waaruit blijkt hoelang dit project gaat duren en wat eventueel de onderzoekskosten zullen bedragen.

Uiteindelijk moet de projectgroep met een voorstel naar het bestuur komen waaruit blijkt welke stappen er genomen moeten worden voor onze infrastructuur. Alleen het bestuur kan dit voorstel voorleggen aan de leden van vereniging Adelbertus.

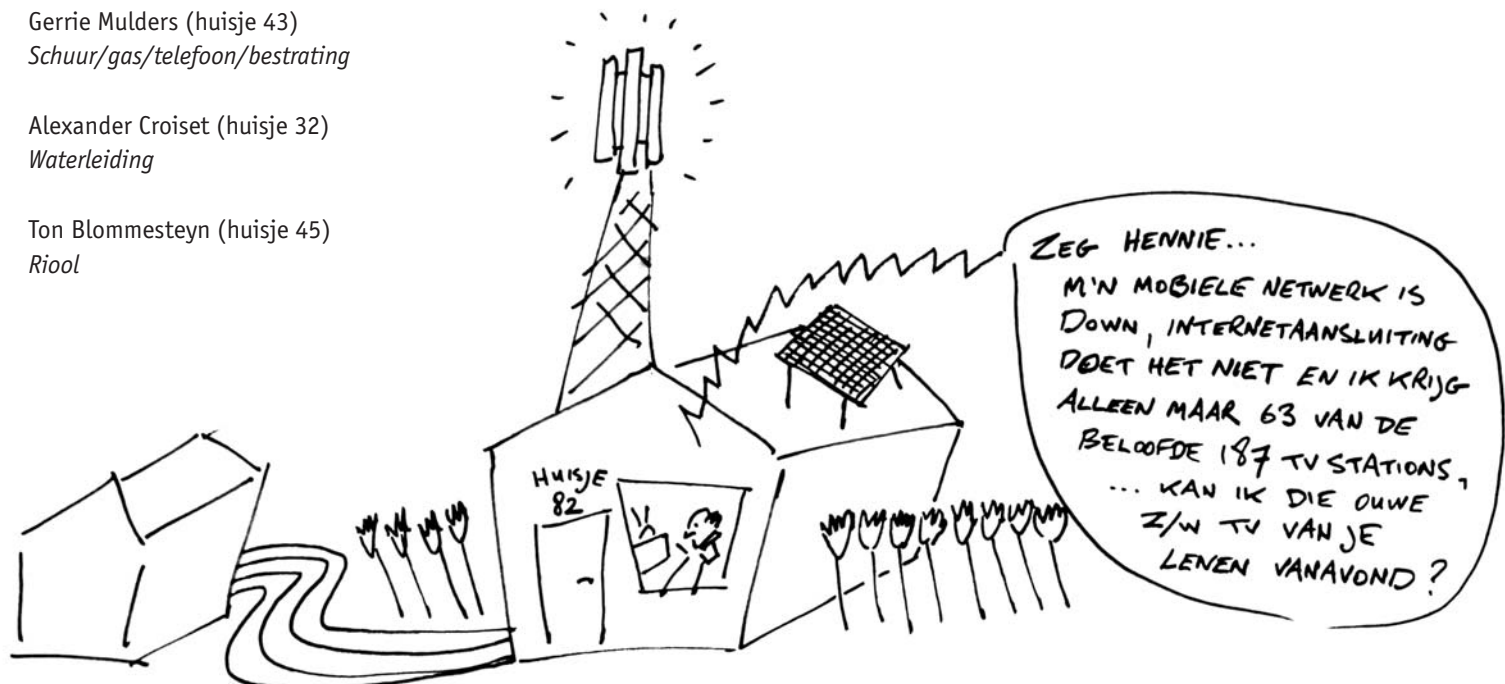
De volgende leden hebben zich opgegeven en gaan zich bezighouden met de onderstaande voorzieningen:

Hennie Burgemeester

Gerrie Mulders (huisje 43)
Schuur/gas/telefoon/bestrating

Alexander Croiset (huisje 32)
Waterleiding

Ton Blommestejn (huisje 45)
Riool

Adelbertus-piloten

Huisemus

Dat was wat, vorig jaar!
Waar bleven onze brutale straatjongens?
Gelukkig hebben ze zich weer wat hersteld en als je ziet hoe ze, tsjilpend, weer met een vijftal mannetjes om een vrouwtje cirkelen, dan is er hoop voor de toekomst. En dan het wijfje met opgerichte snavel en staart, maar ze pikt. Mussen zijn ongeveer 15 cm groot.

De wijfjes zijn wat doffer. Ze zijn zeer intelligent en passen zich overal aan. Het wijfje heeft geen kruin op haar hoofd. Ze roepen tsjilp-tsjilp vanaf de dakgoot of het hek en ze nemen graag een zandbad of waterbad tegen de luizen.

Winterkoninkje

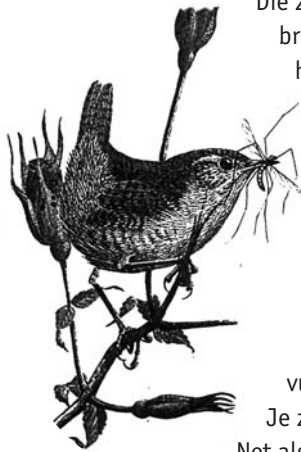
Die zien we steeds vaker bij ons. In het broedseizoen zie je ze vaak. Daarbuiten houden ze zich schuil.

't Is een klein vogeltje, ongeveer 9 cm. Ze eten graag insecten en zaden.

Het mannetje en het vrouwtje zijn hetzelfde: bruin met een opgewipte staart.

Als het 's winters erg koud is, is er een grote sterfte. Omdat ze zo klein zijn. Maar bij een volgende, zachtere winter vult dat weer aan.

Je ziet ze en je hoort ze wel: tit-tit-tit. Net als de mus: een standvogel (blijft bij ons).

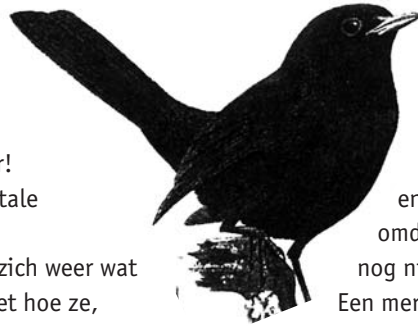

Roodborstje

Die zien we regelmatig in onze tuintjes. Is nogal tam.

Niet tegen soortgenoten die zijn verblijfsruimte (territorium) belagen. Dan is ie vechtlustig en dapper. Hij broedt vanaf juni en dan, bij het

tweede legsel, zie je de emancipatie. Dan gaat het mannetje voederen. Je herkent ze makkelijk: een oranje-rode borst.

Merel

Onze bekende vogel op ons terrein. Je ziet de jongen gevaarlijk rondstappen, argeloos en zonder op de katten te letten. Dat komt omdat ze na twee weken al het nest verlaten en nog niet hebben leren vliegen.

Een merel luistert naar het geluid van wormen en houdt zijn kop scheef.

Gekke mannetjes, op vrijersvoeten, rennen rond met uitgespreide staart en hangende vleugels. Soort verliefde discogangers. Ze hebben een mooie, fluitende zang. Maar bij onraad een schel tsjink-tsjink.

Ze eten vruchten, wormen, insecten en bessen.

O ja, die insecten! Biologische tuinders planten daarom hoge heggen om hun akkers. Om dit soort vogels te laten nestelen.

Koolmees

We zien ze in onze tuinen acrobatische toeren uithalen rond de zaadkorfjes die we ophangen. Deze leuke acrobaten zijn echter helemaal niet zo lief! (Net of een dier lief kan zijn. Nou ja, apen?) Ze zijn erg agressief tegen zwakkeren en pikken de zaadjes van ze af.

Ze eten van alles: knoppen (leuk voor onze bloemen), vruchten, zaden, bessen, spinnen en afval.

Het nest is een kommetje van mos en gras, gevoerd met dons. In een holte van een boom, nestkastje (gat zo groot als een ouderwetse rijksdaalder). Ze hebben een metaalachtige zang. Ze houden het meest van het vruchtvlees van kokosnoten.

Tom

Moppen

Rapport

De vader van Simon bekijkt zijn rapport.

Vader: 'Ik mis de tien.'

Simon: 'Een tien? Waarvoor dan?'

Vader: 'Voor de moed om dit rapport aan mij te laten zie.'

Theoloog

Wat is het tegenovergestelde van **theoloog**

Antwoord: theo sprak de waarheid

Sinterklaas

Waarom gaat Sinterklaas nooit naar een moskee?

Antwoord: daar staan te veel schoenen.

Papegaai

Een kapitein zegt tegen zijn papegaai: alles wat ik hardop zeg, moet je onthouden. Hij zegt: je speelt vals, mooie duik en bergen in zicht. Als de kapitein dood is, wordt de papegaai verkocht aan Greet. Zij gaat een keer met haar vriendin naar het zwembad en neemt haar papegaai mee.

Greet gaat een potje kaarten met haar vriendin. Opeens moet de papegaai aan de kapitein denken en hij roept: 'je speelt vals.' Greet schrikt zo dat ze in het water valt. De papegaai roept: 'mooie duik'; Greet's bikini schiet los en de papegaai roept: 'bergen in zicht'.

Victor van den Hende

Hoveniersmarkt

Planten- en bloemenmarkt op zaterdag 18 mei van 10-17 uur rond de Ruïnekerk in Bergen.

Nuon en Shell mogen windpark in zee bouwen

Energiebedrijf Nuon en oliemaatschappij Shell gaan onderhandelen over de bouw van 36 windmolens in de Noordzee bij Egmond. Hun consortium NoordzeeWind is aangewezen als de beste keuze. Het windpark gaat groene stroom leveren aan honderdduizend huishoudens.

Minister Jorritsma van EZ kan nog afwijken van het advies als onderhandelingen over details van het windmolenproject spaak lopen, maar daar wordt geen rekening mee gehouden. Verwacht wordt dat de bouw in 2003 kan beginnen. Het project vergt een investering van 200 miljoen euro. Shell en Nuon gaan hun windmolens op tien tot vijftien kilometer uit de kust bouwen. De molens leveren twee keer zoveel stroom als de huidige turbines op het

land. De honderd meter hoge windturbines staan een kilometer van elkaar verwijderd. Over de positie in zee is uitgebreid nagedacht. Het uiteindelijke plan is minder aantrekkelijk voor badgasten, maar juist gunstig voor trekvogels. Na twintig jaar zal het windpark weer volledig worden ontmanteld. Het dient als proefproject. Als de test slaagt, komen er meer windmolens in zee.

Het is de bedoeling dat in 2020 bijna alle Nederlandse huishoudens groene stroom van windparken uit zee betrekken. In Egmond komt in samenwerking met het Amsterdamse museum Nemo een expositieruimte voor geïnteresseerden.

Olga van der Veen

Recept van Bren de Cocq

Ik haat koken, heeft u dat ook weleens ...

... wij gaan vanavond lekker uit eten.

Regen

Het is de hele dag mooi weer geweest in Egmond. Alle kinderen hebben buitengespeeld, het was zalig!

Maar nu is het avond en het begint te spetteren. Snel, gezellig naar binnen, eerst nog een spelletje en dan naar bed.

Mama leest een boek en papa kijkt televisie en dan roept Maxime: 'Mam, het regent.'

'Ja Maxime, we horen het, gezellig hé?'

Even is het stil en dan weer:

'Mááám, het regent.'

Mama wordt een beetje boos, nu gaan slapen hoor. 'Ja, maar, hier hoor, het regent hier, hier binnen.'

Nu komt papa in actie, en ja hoor het regent

boven het bed van Maxime. Dwars door het dak. Wat nu?

Het is een geluk bij een ongeluk dat de meneer waarvan het huisje eerst was bij de spoorwegen werkte. Hij had een heel mooi tafeltje gemaakt in het kamertje van Maxime. Een tafeltje uit een coupétje, en kijk dat past precies over het bed heen. Nu nog wat schaaltes erop.

De hele avond klinkt het van pling, plang en plong, het lijkt wel een muziekuivoering. Een muziekuivoering in de trein.

Maxime ligt weer droog, de rust is weer terug.

En de volgende morgen, de volgende morgen schijnt de zon weer volop. Het is weer droog, buiten én binnen.

Astrid Schouten

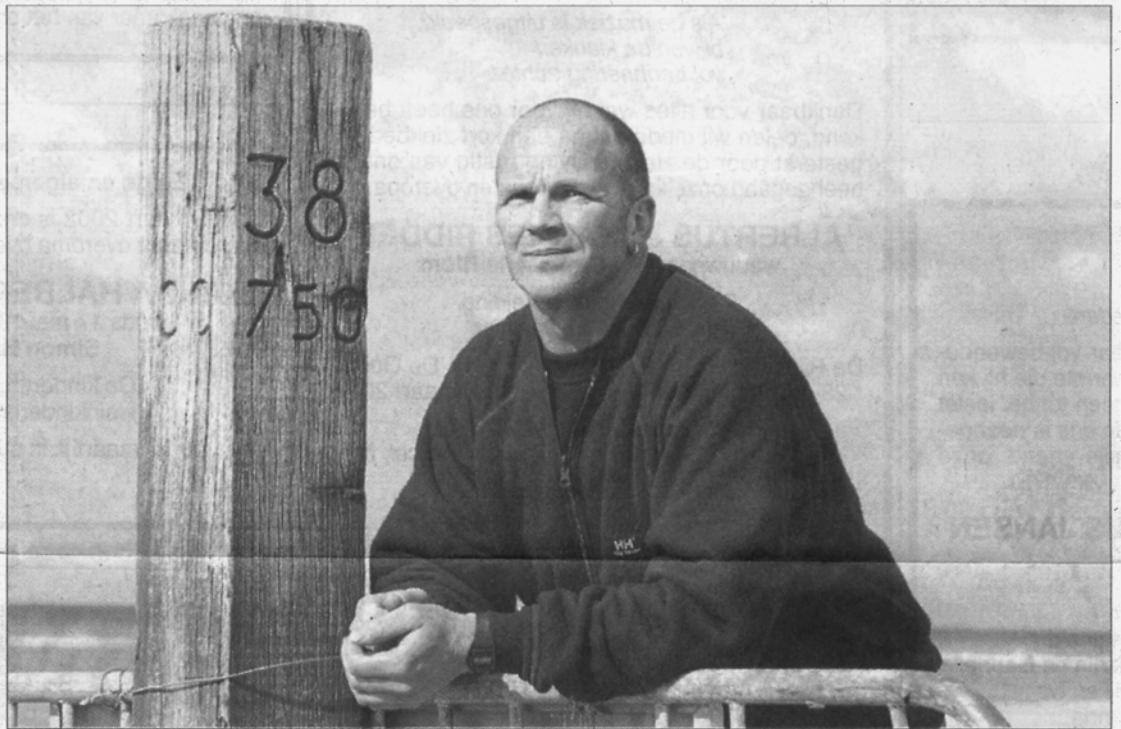
Strandexploitant houdt liefde voor het vak ondanks tegenslag

Van onze verslaggever

EGMOND-BINNEN - Nee, leuk is het niet. Eerst de aankondiging dat de pachttarieven worden verdubbeld, dan weer een telefoontje van wethouder Leo Worm dat de aanstaande opbouw van zijn strandpaviljoen moet worden uitgesteld. En niet met een dag of een week, maar met een nog onbekend 'aantal weken'. Zo lang als nodig is om de duikboot van het type Seehund te bergen en het eventueel aanwezige wapentuig onschadelijk te maken.

Sjaak de Boer, de 41-jarige exploitant van strandpaviljoen het Zilverzand, baalt als een stekker over de strandafsluiting en de aangekondigde gemeentelijke tariefsverhogingen. Een vetpot is het strandbedrijfje bij de strandafslag Egmond-Binnen toch al niet. Drie jaar geleden namen hij en zijn vriendin Sandra Kunst het Zilverzand over van Arie Apeldoorn uit Egmond-Binnen, die de tent dik veertig jaar draaiende had weten te houden.

Strand en zee trokken Sjaak, geboren en getogen in Egmond-Binnen, al van jongsaf en bovendien was Sandra vertrouwd met het horecavak. „Wij doen dit omdat we het heel leuk vinden een strandbedrijf te hebben. Alles doen we zelf. We hebben veel vaste klanten. Doordat je een flink eind moet lopen of fietsen krijgen we niet de grote stroom dagrecreanten. Het heeft daardoor een eigen sfeer en niet de stress van andere strandbedrijven. Bovendien vinden we het gewoon prachtig op het strand te zijn en vlak bij de zee. Waar heb je zo'n werk-

□ Sjaak de Boer: „Het is allemaal veel rompslomp.”

Foto JFfoto/Alex Kingaby

omgeving?” Maar een vetpot is het niet. In de wintermaanden werkt Sjaak daarom in de offshore, als monteur op een boorplatform in de Noordzee, ter hoogte van Scheveningen. „Dat is ook wel nodig, want met het strandbedrijf halen we gewoon te weinig omzet om daar ook buiten het seizoen van te kunnen leven. Als straks die pachttarieven ook nog eens worden verdubbeld, wordt het helemaal moeilijk. Het is onbegrijpelijk dat de gemeente er geen rekening mee houdt dat die tariefsverhoging bij ons veel harder aankomt dan bij de bedrijven die vlak bij Egmond aan

Zee liggen en in het zomerseizoen dikwijls een miljoenenomzet kunnen halen.”

Zaterdagmorgen zou De Boer met hulp van familie en vrienden weer beginnen aan de jaarlijkse opbouw van zijn onderneming. De spullen uit de winteropslag stonden al klaar toen wethouder Leo Worm hem telefonisch van de ontwikkelingen rond de Seehund op de hoogte stelde. De afzetting van het strand is een extra strop, die volgens De Boer gemakkelijk voorkomen had kunnen worden. „Ik begrijp echt niet dat de gemeente dit niet eerder had kunnen weten. Dat ding ligt er

al 57 jaar. Dan hadden ze hem gewoon in de wintermaanden onschadelijk kunnen maken.”

Komende week heeft De Boer een vervolgesprek met de wethouder, waarin zeker ook de financiële schade aan de orde komt. De Egmondse strandondernemer heeft de inmiddels al een advocaat in de arm genomen. „Tja, ik moet natuurlijk toch ook aan mijn zakelijke belangen denken. Ik lijd duidelijk schade. Hoeveel dat moet ik laten uitzoeken. Het is allemaal veel rompslomp. Nee, het wordt er niet leuker op, zo. Maar in het vak van strandexploitant heb ik nog altijd veel lol.”

'Plek wrak van duikboot geluk bij een ongeluk'

Van onze verslaggevers

BERGEN/EGMOND – De explosieve duikboot voor de kust, ter hoogte van Egmond-Binnen, is nog geen ramp, maar wel een potentieel gevaar. Volgens burgemeester P. de Winter van Bergen moeten er daarom ook in de huidige situatie drastische maatregelen worden getroffen. „Ik moet er niet aan denken dat de duikboot bij Egmond aan Zee had gelegen, dan had ik heel Egmond aan Zee moeten ontruimen.”

De duikboot bevindt zich tussen het strand van Bakkum en Egmond aan Zee, ter hoogte van Egmond-Binnen, maar wel op kilometers van de bewoonde wereld. „Een geluk bij een ongeluk dat de boot daar ligt”, zo omschrijft De Winter de situatie, want er hoeven nu geen huizen te worden ontruimd. Als de onderzeeër voor de kust van Egmond aan Zee had gelegen, dan had De Winter daar zeker opdracht toe gegeven, zo verzekert hij. „We lopen niet weg voor onze bestuurlijke verantwoordelijkheid.”

Rampenstaf

Het noodscenario werd gisteren uit de kast getrokken, een kleine rampenstaf bijeengeroepen en er was koortsachtig overleg met de Commissaris van de Koningin, de politie en het Openbaar Ministerie over de te treffen maatregelen. B en W van Bergen stelden ook het college van buurgemeente Casticum op de hoogte. Gistermiddag werden de gemeente-

raadsleden – die toen nog onwetend waren van de situatie – in allerijl opgetrommeld om in te stemmen met een noodverordening. Omdat het gaat om een 'gevaarlijke situatie' heeft het college in overleg ook met de afdeling Duik- en Demonteerzaken van de Koninklijke Marine besloten tot drastische maatregelen. In een straal van 1800 meter zal de omgeving worden afgezet met hekken. „Wie zich daarbinnen begeeft is strafbaar, maar je moet niet denken dat daar een peloton ME-ers staat”, aldus De Winter. Fietsen voetpaden aan de rand van de veiligheidszone zullen overigens wel begaanbaar blijven.

„Onder gewone omstandigheden zouden de torpedo's ontmanteld worden zonder al te veel ruchtbaarheid. We ondernemen nu deze actie omdat wij van mening zijn dat je dit soort zaken beter voor kunt zijn dan dat je achteraf het verwijt krijgt: je hebt niets gedaan.”

De raadsleden complimenteerden De Winter met zijn aan-

pak. Wel hadden ze de huidige vragen. Bijvoorbeeld over de kosten voor de gemeente. Raadslid J. Blok (GroenLinks) vroeg zich af of de gemeente niet Duitsland, als rechtsopvolger van het Duitse Rijk, aansprakelijk kan stellen uitgaande van het principe 'de vervuiler betaalt'.

Kosten

Maar volgens De Winter is duidelijk dat de gemeente in ieder geval € 45.000 moet betalen als er explosieven zijn bij de onderzeeër. 'En dat is voor 97,6 procent zeker'. Daarbij komen nog kosten voor de afzetting, toezicht, de ambtelijke capaciteit en mogelijk nog een claim van de exploitant van strandpaviljoen 'Zilverzand' die de komende weken nog niet op het strand mag bouwen.

„Deze plotselinge aanpak doet mij vermoeden dat we te maken hebben met een zeer ernstige situatie”, stelde S. Voorberg (VVD). Ook vroeg hij zich af of de torpedo's hun eigen leven kunnen gaan leiden. De Winter: „In het rapport van de afdeling Duik- en Demonteerzaken staat dat de situatie als zeer gevaarlijk is te bestempelen. Dat is de crux van het verhaal. Het Duik- en Demonteer-team wil zo spoedig mogelijk gaan ontmantelen. En of de torpedo's nog op eigen kracht gelanceerd kunnen worden? Het antwoord is nee!”